

Arrest

nr. 94 936 van 11 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 4 juli 2012 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 juli 2009 is verzoekster gehuwd met de heer A.O.G. te Nigeria.

Op 29 september 2009 dient verzoekster een visumaanvraag-gezinshereniging in teneinde haar echtgenoot op het grondgebied van het Rijk te vervoegen. Ook voor haar gemeenschappelijk kind wordt een visumaanvraag ingediend teneinde zijn vader te vervoegen.

Verzoekster en haar zoon worden in het Vreemdelingenregister ingeschreven op 25 februari 2011.

Op 4 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijk Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14*ter*), aan verzoekster ter kennis gebracht op 13 september 2012. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

Naam: K.

Voornamen: K. O.

Nationaliteit: Nigeria

Geboortedatum: (...)1975

Geboorteplaats: AMANGWU

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden:

-de betrokkene voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10 van de wet (artikel 11, §2, eerste lid, 1°).

-de betrokkene onderhoudt niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven met de vreemdeling die vervoegd werd (artikel 11, §2, eerste lid, 2°).

Uit het ontvangstbewijs van de aangifte waarin voorzien is bij artikel 7, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister blijkt dat betrokkene en O., P. E. hun hoofdverblijfplaats overgebracht hebben van Antwerpen, (...) naar Deurne, (...).

Uit de resultaten van het socio-economische onderzoek dat door onze diensten werd opgevraagd blijkt dat

- Betrokkene een leefloon ontvangt sinds 25.11.2011.

- Betrokkene volgde een beroepsopleiding Nederlands voor anderstaligen voor technische beroepen van 16.12.2011 tot 23.03.2012.

- Betrokkene heeft een attest van inburgering en van maatschappelijke oriëntatie voorgelegd.

- Betrokkene heeft ook 2 deelcertificaten Nederlands voorgelegd

In hoofde van artikel 11, §2, vijfde lid van de wet van 15.12.1980, op basis van de gegevens van het dossier en de resultaten van het socio-economisch onderzoek kunnen we besluiten dat de aard en de hechtheid van de gezinsband van betrokkene en de duur van haar verblijf in het Rijk niet afwegen tegen de beslissing om een einde te maken aan haar verblijfsrecht in België.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 11, § 2, laatste lid en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het voorzichtigheidsbeginsel.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

“Artikel 3 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen legt het bestuur nochtans de verplichting op om de genomen beslissing op afdoende wijze te motiveren. De opgelegde motivering moet in de akte zowel de juridische als de feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

de motivering moet afdoende, correct, niet tegenstrijdig zijn;

“de beslissing moet verbroken worden indien zij op een verkeerd motief berust (Rv.St. 27/11/1981, nr. 21.606, Arr. RvSt. 1981,1722).

Artikel 62 van de wet van 15/12/1980, en artikel 3 van de wet van 29/07/1991 bepalen dat de beslissingen zowel in feite als in rechte moeten worden gemotiveerd.

Artikel 11, §2, laatste lid luidt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde houdt in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die het huishouden verlaten hebben en bescherming nodig

hebben. In deze gevallen zal hij de betrokken persoon op de hoogte brengen van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2°, of 3°”

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de situatie van slachtoffer waarmee verzoekster geconfronteerd werd in haar gezinsleven.

Dat de bestreden beslissing niet uitlegt waarom verzoekster het bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten, niettegenstaande het feit dat ze slachtoffer is van geweld in haar gezin.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing dan ook diende te motiveren waarom zij geen rekening heeft gehouden met het feit dat verzoekster het huishouden verlaten heeft en dat ze hulp nodig heeft.

Verzoekster heeft dringende en voorlopige maatregelen moeten aanvragen bij de vrederechter van Antwerpen omdat ze slachtoffer was van huiselijk geweld. Verzoekster werd meermaals door haar echtgenoot geslagen. Haar echtgenoot toonde geen respect voor haar fysieke en psychische integriteit. Hij deinsde er niet terug om haar te slaan zonder enige reden hiertoe.

De feiten van geweld en van familieverlating zijn bij de politie gekend. Deze feiten maken het voorwerp uit van een onderzoek bij de procureur des konings op de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen. Zo verklaarde verzoekster het volgende aan de politie:

Ik kom als slachtoffer aangifte doen van het volgende: vandaag, omstreeks 05:00 uur is mijn echtgenoot A. O. dronken thuis gekomen. Mijn man zorgt niet voor zijn gezin. Hij geeft geen geld voor het onderhoud, betalen van huishuur, gas en eten. Samen hebben wij een kind van negen jaar oud. Mijn man werkt. Hij geeft geen geld aan mij voor het onderhoud. Vandaag omstreeks 12:00 uur heb ik in de zakken van mijn man gevoeld om geld te vinden, zodat het onderhoud kan worden verzekerd. Door het zoeken naar geld in zijn zakken is er een ruzie ontstaan tussen mij en mijn echtgenoot. Hij heeft mij bij de hals genomen en gekrabd. Ik ben thuis gaan lopen naar uw diensten. Mijn zoon van negen jaar is nog thuis. Ik vraag dat de politie met mijn man komt praten.

Gelet op het laakbare gedrag van de echtgenoot heeft de vrederechter zich over haar ontfermd en hij verleende haar de toelating om apart te gaan wonen met haar minderjarige kind.

De vrederechter veroordeelde de echtgenoot tevens om een maandelijkse onderhoudsuitkering voor het minderjarige kind aan verzoekster te betalen.

Uit al het voorgaande dient men vast te stellen dat de bestreden beslissing de bepalingen van artikel 3 van de wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980, van artikel 11 § 2, laatste lid van de vreemdelingenwet, schending van het beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het voorzichtigheidsbeginsel schendt; de bestreden beslissing dient dan ook vernietigd te worden;”

2.2 Artikel 11 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die verklaart dat hij zich in een van de in artikel 10 bepaalde gevallen bevindt, in een van de volgende gevallen niet het recht heeft het Rijk binnen te komen of in het Rijk te verblijven :

1° de vreemdeling voldoet niet of niet meer aan de voorwaarden van artikel 10;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen, die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt de vreemdeling zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 8°, of hij lijdt aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet;

4° de vreemdeling of de persoon die hij vervoegt heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest om te worden toegelaten tot een verblijf, of het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven. In het geval van de familieleden van een erkende vluchteling of van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, mag de beslissing niet uitsluitend worden gebaseerd op het ontbreken van de officiële documenten die de bloed- of aanverwantschapsbanden aantonen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie.

In voorkomend geval vermeldt de beslissing de bepaling van artikel 3 die werd toegepast. In het geval de beslissing genomen wordt op basis van het 2° en 4° kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven :

1° de vreemdeling voldoet niet meer aan een van de in artikel 10 bepaalde voorwaarden;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° de vreemdeling, die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 10, § 1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap met een andere persoon;

4° de vreemdeling of de persoon die hij vervoegt, heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van het recht op verblijf, of het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven. De op het punt 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de eerste drie jaar na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te verkrijgen.

De minister of zijn gemachtigde kan, op basis van het eerste lid, 1°, 2°, of 3° geen einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die aantoonbaar het slachtoffer is geweest tijdens het huwelijk of het partnerschap van een feit als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek. In de andere gevallen houdt de minister of zijn gemachtigde in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die niet langer een gezinscel vormen met de persoon die zij vervoegden en die bescherming nodig hebben. In deze gevallen brengt hij de betrokken persoon op de hoogte van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Indien de beslissing genomen wordt op basis van het 2° en 4° kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.”

Uit het administratief dossier blijkt dat verweerder kon vaststellen dat verzoekster en haar zoon sinds 23 maart 2012 niet meer samenwonen met hun echtgenoot/vader.

Op 29 maart 2012 wordt de burgemeester van Antwerpen, in het kader van een socio-economisch onderzoek van verzoekster, verzocht om de volgende vragen aan verzoekster te stellen:

“• de bestaansmiddelen: werkt betrokkene of heeft hij / zij gewerkt en zo ja, gedurende welke periode (bewijs)?

• is er een reële mogelijkheid tot tewerkstelling?

• andere gunstige of ongunstige opmerkingen vanwege uw diensten (bv. Openbare orde)?

• hoelang verblijft betrokkene in België?

• heeft betrokkene familie in het buitenland?

• is betrokkene geïntegreerd in de Belgische maatschappij? Hoe? Zijn er hiervan bewijzen?

• heeft betrokkene nog sociale of culturele banden met het land van herkomst?

• heeft betrokkene andere gezinsleden die bij hem / haar inwonen? Indien ja, hoe hecht is de band met deze perso(n)en(en)?”

Op 8 mei 2012 worden de volgende documenten voorgelegd: inschrijving opleiding VDAB en uittreksel strafregister, inschrijving bij LCB, attest opleiding voltooid, sportpas zoon, bewijs eerste communie zoon en attest gezinssamenstelling van 8 mei 2012. Verder verklaart verzoekster aan de gemeente dat ze niet werkt, opleidingen volgt, haar vader nog in Nigeria woont en er voor het overige geen andere familieleden wonen in Nigeria, samen met haar zoon woont en bijkomende bewijzen zal indienen.

Op 9 mei 2012 wordt de gemeente door verweerder verzocht verzoekster uit te nodigen om de reden van het gebrek aan samenwonen met haar echtgenoot te achterhalen.

Op 24 mei 2012 nodigt de gemeente verzoekster uit om zich aan te melden met volgende documenten: een Belgische verblijfstitel, een arbeidscontract, loonfiches en attesten inburgeringscursus en taal.

Op 25 juni 2012 worden de volgende documenten via de gemeente aan verweerder voorgelegd: een uitnodiging van 20 april 2012 van de VDAB voor het volgen van een computeropleiding, een attest 'Verklaring van verlening equivalent leefloon' waarin wordt verklaard dat verzoekster een equivalent leefloon ontvangt sinds 25 november 2011, een verklaring van 23 maart 2012 van de RVA 'Beëindiging van een beroepsopleiding', een attest van inburgering van 14 oktober 2011, een attest van regelmatige deelname aan de cursus maatschappelijke oriëntatie in het werkjaar 2010-2011, attesten van 29 maart 2011 en 17 mei 2012 van de opleiding Nederlands tweede taal. De gemeente verklaart dat deze documenten per post zijn verstuurd door verzoekster ter vervollediging van haar dossier.

Uit het gevoerd socio-economisch onderzoek blijkt dat aan verweerder geen gebrek aan "voorzichtigheidsbeginself" kan worden verweten.

De formele motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De uitdrukkelijke motiveringsplicht verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief wordt aangegeven op grond waarvan zij is genomen. Er wordt, met verwijzing naar artikel 11, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, immers vastgesteld dat verzoekster geen werkelijk huwelijks- of gezinsleven meer onderhoudt met de vreemdeling die zij vervoegde. Verweerder heeft voorts aangegeven dat hij een afweging maakte tussen de verschillende elementen waarover hij beschikte bij de beoordeling van de situatie van verzoekster en concludeerde dat, op basis van de gegevens van het dossier en de resultaten van het socio-economisch onderzoek kan worden besloten dat de aard en de hechtheid van de gezinsband van betrokkene en de duur van haar verblijf in het Rijk niet afwegen tegen de beslissing om een einde te maken aan haar verblijfsrecht in België. Deze motivering laat verzoekster toe haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Waar verzoekster inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekster betoogt dat geen rekening is gehouden met de feiten van familiaal geweld en verwijst naar de stukken bijgevoegd aan het verzoekschrift, met name een vonnis van 5 juli 2012 van het vrederegerecht, een proces-verbaal van verhoor van 10 september 2011 en een proces-verbaal van verhoor van 16 november 2011.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd uitgenodigd om de reden te geven waarom zij niet langer samenwoont met haar echtgenoot. Zij werd tevens verzocht om haar situatie aan de hand van stukken te verduidelijken. Uit de stukken van het dossier blijkt verder dat verzoekster heeft nagelaten verweerder op de hoogte te brengen van de familiale problemen en het huiselijk geweld. Zij heeft bovendien nagelaten de proces-verbalen en het vonnis van de vrederechter, waarnaar ze in het verzoekschrift verwijst, voor te leggen.

De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient beoordeeld te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur beschikt ten tijde van het nemen van de beslissing. Verzoekster heeft aldus ten tijde van de bestreden beslissing niet aangetoond te voldoen aan de vereisten van artikel 11, § 2, vierde lid van de vreemdelingenwet, met name dat zij eventueel slachtoffer was tijdens het huwelijk

van een feit bedoeld als in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek. Een schending van artikel 11, § 2, vierde lid van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verweerder aldus geen rekening kon houden met haar situatie van familiaal geweld en evenmin kon oordelen over de vraag of verzoekster bescherming nodig heeft in de zin van artikel 11, § 2, vierde lid van de vreemdelingenwet. Aangezien verweerder niet ten kwade kan worden geduid geen rekening te hebben gehouden met de gegevens waar hij geen kennis van had, toont verzoekster niet aan dat verweerder op kennelijk onredelijke wijze tot zijn beslissing is gekomen. De schending van de motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend en dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN